

¹إِسْرَائِيلُ جَفْتُهُ مُمْتَدَّةٌ. يُخْرِجُ ثَمَرًا لِنَفْسِهِ. عَلَى حَسَبِ كَثْرَةِ ثَمَرِهِ قَدْ كَثُرَ الْمَذَايِخُ. عَلَى حَسَبِ جُودَةِ أَرْضِهِ أَجَادَ الْأَصْنَابَ.² قَدْ قَسَمُوا قُلُوبَهُمْ. الْآنَ يُعَاقِبُونَ. هُوَ يُحْطِمُ مَذَابِحَهُمْ، يُخَرِّبُ أَنْصَابَهُمْ.³ إِنَّهُمْ الْآنَ يَقُولُونَ، لَا مَلِكَ لَنَا لِأَنَّا لَا نَخَافُ الرَّبَّ، قَالَمَلِكٌ مَاذَا يَصْنَعُ بِنَا.⁴ يَتَكَلَّمُونَ كَلَامًا بِأَفْسَامٍ بَاطِلَةٍ. يَقْطَعُونَ عَهْدًا قَيْبُتُ الْقَصَا عَلَيْهِمْ كَالْعَلَقِمِ فِي أَثْلَامِ الْحَقْلِ.⁵ عَلَى عُجُولِ بَيْتِ أَوْنَ يَخَافُ سَكَاةَ السَّامِرَةِ. إِنَّ سَعْبَهُ يَنْوُحُ عَلَيْهِ، وَكَهَنَتُهُ عَلَيْهِ يَزْعُمُونَ عَلَى مَجْدِهِ، لِأَنَّهُ اتَّقَى عَنْهُ.⁶ وَهُوَ أَيْضًا يُجْلِبُ إِلَى أَشُورَ، هَدِيَّةً لِمَلِكِ عَدُوٍّ. يَأْخُذُ أَفْرَايِمَ، جُزْأً، وَنَحْجُلُ إِسْرَائِيلَ عَلَى رَأْيِهِ.⁷ السَّامِرَةُ مَلِكُهَا يَبِيدُ كَعَنَاءَ عَلَى وَجْهِ الْمَاءِ،⁸ وَتُخَرِّبُ شَوَامِخُ أَوْنَ، حَطِيئَةُ إِسْرَائِيلَ. يَطْلُعُ الشَّيْءُ وَالْحَسَكُ عَلَى مَذَابِحِهِمْ، وَيَقُولُونَ لِلْجِبَالِ، عَطِينَا وَلِلثَّلَالِ، اسْقُطِي عَلَيْنَا.⁹ مِنْ أَبَامِ جِبْعَةٍ أَخْطَأَتْ بَا إِسْرَائِيلَ. هُنَاكَ وَقَفُوا، لَمْ يُدْرِكْهُمْ فِي جِبْعَةِ الْحَرْبِ عَلَى بَنِي الْإِثْمِ.¹⁰ حِينَمَا أَرِيدُ أُوَدِّبُهُمْ، وَيَجْتَمِعُ عَلَيْهِمْ شُعُوبٌ فِي ارْتِبَاطِهِمْ بِإِثْمِهِمْ.¹¹ وَأَفْرَايِمَ عَجَلَهُ مُتَمَرِّتُهُ تُجِبُّ الدَّرَاسَ، وَلَكِنِّي أَجْتَازُ عَلَى عُثْقِهَا الْحَسَنِ. أُرْكِبُ عَلَى أَفْرَايِمَ. يَفْلَحُ يَهُودَا بِمَهْدُ يَعْقُوبَ.¹² اِزْرَعُوا لِأَنْفُسِكُمْ بِالْبَرِّ. اخْضُدُوا بِحَسَبِ الصَّلَاحِ. اخْزُنُوا لِأَنْفُسِكُمْ خَزْنًا، فَإِنَّهُ وَقْتُ لَطَلَبِ الرَّبِّ حَتَّى يَأْتِيَ وَيُعْلِمَكُمُ الْبَرَّ.¹³ قَدْ حَرَشْتُمُ التَّفَاقُ، حَصَدْتُمُ الْإِثْمَ، أَكَلْتُمُ ثَمَرَ الْكَذِبِ. لِأَنَّكَ وَثَقْتَ بِطَرِيفِكَ، يَكْثُرُهُ أَبْطَالُكَ.¹⁴ يَقُومُ صَاحِبُ فِي شُعُوبِكَ، وَتُخَرِّبُ جَمِيعَ خُصُوبِكَ كَأَخْرَابِ يَسْلَمَانَ بَيْتِ أَرْئِيلَ فِي يَوْمِ الْحَرْبِ. الْأُمُّ مَعَ الْأَوْلَادِ حُطِمَتْ.¹⁵ هَكَذَا تَصْنَعُ بِكُمْ بَيْتُ إِبِلَ مِنْ أَجْلِ رَدَاءَةِ سَرِّكُمْ. فِي الصُّبْحِ يَهْلِكُ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ هَلَاكًا.

¹Israel ist ein ausgebreiteter Weinstock, der seine Frucht trägt. Aber soviel Früchte er hatte, so viel Altäre hatte er gemacht; wo das Land am besten war, da stifteten sie die schönsten Bildsäulen.²Ihr Herz ist zertrennt; nun wird sie ihre Schuld finden. Ihre Altäre sollen zerbrochen und ihre Bildsäulen sollen zerstört werden.³Als dann müssen sie sagen: Wir haben keinen König, denn wir fürchteten den HERRN nicht; was kann uns der König nun helfen?⁴Sie reden und schwören vergeblich und machen einen Bund, und solcher Rat grünt auf allen Furchen im Felde wie giftiges Kraut.⁵Die Einwohner zu Samaria sorgen um das Kalb zu Beth-Aven; denn sein Volk trauert darum, und seine Götzenpaffen zittern seiner Herrlichkeit halben; denn sie wird von ihnen weggeführt.⁶Ja, das Kalb wird nach Assyrien gebracht zum Geschenke dem König Jareb. Also muß Ephraim mit Schanden stehen und Israel schändlich gehen mit seinen Vornehmen.⁷Denn der König zu Samaria ist dahin wie ein Schaum auf dem Wasser.⁸Die Höhen zu Aven sind vertilgt, durch die sich Israel versündigte; Disteln und Dornen wachsen auf ihren Altären. Und sie werden sagen: Ihr Berge bedeckt uns! und: Ihr Hügel, fällt über uns!⁹Israel, du hast seit der Zeit Gibeas gesündigt; dabei sind sie auch geblieben. Aber es soll sie ein Streit, nicht gleich dem zu Gibeas, ergreifen, so wider die bösen Leute geschah;¹⁰sondern ich will sie züchtigen nach meinem Wunsch, daß alle Völker sollen über sie versammelt kommen, wenn ich sie werde strafen um ihre zwei Sünden.¹¹Ephraim ist ein Kalb,

gewöhnt, daß man es gern drischt. Ich will ihm über seinen schönen Hals fahren; ich will Ephraim retten, Juda soll pflügen und Jakob eggen.¹² Darum säet euch Gerechtigkeit und erntet Liebe; pflüget ein Neues, weil es Zeit ist, den HERRN zu suchen, bis daß er komme und lasse regnen über euch Gerechtigkeit.¹³ Denn ihr pflüget Böses und erntet Übeltat und esset Lügenfrüchte.¹⁴ Weil du dich denn verläßt auf dein Wesen und auf die Menge deiner Helden, so soll sich ein Getümmel erheben in deinem Volk, daß alle deine Festen verstört werden, gleichwie Salman verstörte das Haus Arbeels zur Zeit des Streits, da die Mutter samt den Kindern zu Trümmern ging.¹⁵ Ebenso soll's euch zu Beth-El auch gehen um eurer großen Bosheit willen, daß der König Israels frühmorgens untergehe.